

Ketelbinkie

Toen wij van Rotterdam vertrokken met de 'Edam' een ouwe schuit
Met kakkerlakken in de midscheeps en rattennesten in 't vooruit
Toen hadden wij een kleine jongen als 'ketelbink' bij ons aan boord
Die voor de eerste keer naar zee ging en nooit van haaien had gehoord

Die van z'n moeder aan de kade wat schuchter lachend afscheid nam
Omdat ie haar niet durfde zoenen, die straatjongen uit Rotterdam

Hij werd gescholden door de stokers omdat ie van de eerste dag
Toen wij maar net de pier uit waren al zeeziek in het foksel* lag
En met jenever en citroenen werd hij weer op de been gebracht
Want zieke zeelui zijn nadelig en brengen schade aan de vracht

Als ie dan sjouwend met z'n ketels van de kombuis naar voren kwam
Dan was het net een brokkie wanhoop die straatjongen uit Rotterdam

Wanneer hij 's avonds in zijn kooi lag en na zijn sjouwen eind'lijk sliep
Dan schold de man die wacht-te-kooi had omdat ie om zijn moeder riep
Toen is ie op een mooie morgen 't was in de stille oceaan
Terwijl ze brulden om hun koffie niet van zijn kooigoed opgestaan

En toen de stuurman met kinine en wonderolie bij hem kwam
Vroeg hij een voorschot op z'n gage voor 't ouwe mens in Rotterdam

In zeildoek en met roosterbaren werd hij die dag op 't luik gezet
De kapitein lichtte zijn petje en sprak met grog-stem een gebed
En met een 'één-twee-drie-in-godsnaam' ging 't ketelbinkie overboord
Die 't ouwetje niet durfde zoenen omdat dat niet bij zeelui hoort

De man een extra mokkie schootan* en 't ouwe mens een telegram
Dat was het einde van een zeeman, die straatjongen uit Rotterdam

* foksel: (slaap)verblijf voorin zeilschip, komt van (Engels) 'fore-castle'

* schootan: jenever